



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudkyně JUDr. Šárky Žmolilové a Mgr. Šárky Bokůvkové ve věci

žalobce: **Z. K.**, narozený dne XXX
bytem XXX

proti

žalovanému: **Klub chovatelů kníračů České republiky 1927, jesenická pobočka**
IČO 47814489
sídlem Koberno 4, 793 97 Slezské Rudoltice
zastoupený advokátkou JUDr. Marcelou Neuwirthovou
sídlem Dělnická 434/1a, 736 01 Havířov - Město

o určení členství ve spolku, poskytnutí zadostiučinění a omluvu

k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále - pobočka v Krnově ze dne 3. 10. 2017, č. j. 20 C 127/2015-172,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem okresní soud určil, že žalobce je členem Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927, jesenická pobočka, IČO 47814489, sídlem Koberno 4, Slezské Rudoltice (odstavec I. výroku), zamítl žalobu ohledně požadavku na zveřejnění písemné omluvy na webových stránkách Klubu chovatelů kníračů ČR 1927 po dobu 14 kalendářních dnů ve znění: „Pan Z. K. je právoplatným členem Klubu chovatelů kníračů ČR 1927, a to na základě rozhodnutí příslušného soudu. Svým jednáním jsme porušili stanovy KCHK o přijímání nových členů a

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Gergišáková.

taktéž jsme jednali v rozporu se stanovami KCHK o jeho členství. Tímto se panu K. za své jednání a způsobenou újmu takto veřejně omlouváme. Předsednictvo Klubu chovatelů kníračů ČR 1927“ (odstavec II. výroku) a žalobu na zaplacení nemajetkové újmy ve výši 10.000 Kč (odstavec III. výroku) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (odstavec IV. výroku).

2. Tento rozsudek napadli včasným odvoláním oba účastníci.
3. Žalobce se odvolal proti výrokům v odstavcích II., III. a IV. a domáhal se jejich změny tak, že bude žalobě i v tomto rozsahu vyhověno. Žalobce nesouhlasil se zamítnutím žaloby ohledně omluvy a imateriální újmy ve výši 10.000 Kč, má za to, že bylo porušeno jeho základní právo sdružovat se, a to zpochybněním jeho členství ve spolu žalovaného. Byl krácen na svých právech chovatele kníračů a na výhodách s tím spojených. Došlo také k poškození jeho dobrého jména, což bude mít vliv na jeho další chovatelskou činnost.
4. Žalovaný napadl rozsudek okresního soudu v odstavcích I. a IV. výroku s návrhem na jeho změnu ve smyslu zamítnutí žaloby v odstavci I. a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení. Žalovaný namítl, že nebyly splněny všechny obligatorní podmínky pro vznik členství žalobce v klubu žalovaného, neboť „starý“ výbor o tomto členství nerozhodoval a nový výbor rozhodl o nepřijetí žalobce. Podmínka rozhodnutí výboru o členství uchazeče je zakotvena ve stanovách a stanovy je nutno dodržovat. Žalovaný dále připustil určité procesní pochybení při hlasování na členské schůzi dne 25. 1. 2014, toto pochybení však nelze hodnotit v neprospěch žalovaného, neboť by se jednalo o přepjatý formalismus. Žalovaný opětovně namítl opožděnost předmětné žaloby a s tím související zánik žalobcova práva dovolat se neplatnosti rozhodnutí o jeho nepřijetí a práva na přiměřené zadostiučinění. Konečně žalovaný namítl, že je popřením základní podstaty dobrovolnosti sdružování nutit spolek sdružovat se s někým, s kým nikdo nechce spolupracovat.
5. Žalobce v písemném vyjádření navrhl potvrzení rozsudku v odstavci I. výroku jako věcně správného. Žalobce se účastnil členské schůze 25. 1. 2014 jako člen žalovaného, byl zapsán na prezenční listinu členů a jako s členem s ním bylo v průběhu celé schůze nakládáno. Konstatování procesního pochybení osob, které se účastnily členské schůze a zmatků na členské schůzi žalovaným nelze považovat za nedopatření a tímto způsobem ho bagatelizovat. Nelze ze závěrů rozhodnutí schůze vyjmout pouze ta rozhodnutí, která žalovanému nevyhovují. Žalobce na tomto stavu nenese jakoukoliv vinu a nelze ho za tento stav nijak trestat. Při tomto postupu pak lze i zpochybnit průběh celé členské schůze žalovaného a její závěry. Zápis ze schůze výboru ze dne 5. 1. 2014 považuje žalobce za falešný, neboť nebyl předložen v originále autorizovaný podpisy všech přítomných. Nepravost listiny prokazují i rozpory ohledně členství paní Ř..
6. Z podnětu včasného odvolání obou účastníků přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ust. § 206 odst. 1 a § 212 věty první o. s. ř. v celém rozsahu se závěrem, že odvolání nejsou důvodná a jsou podmínky pro potvrzení tohoto rozhodnutí.
7. Skutková zjištění okresního soudu převzal odvolací soud i pro odvolací řízení jako věcně správná a v podrobnostech na ně odkazuje.
8. Z hlediska skutkového považuje odvolací soud za podstatné, že žalobce ještě před konáním členské schůze dne 25. 1. 2014 podal dne 13. 1. 2014 přihlášku do spolku žalovaného a před zahájením členské schůze dne 25. 1. 2014 zaplatil členský poplatek 500 Kč. Zapsal se na prezenční listinu členů a členské schůze se zúčastnil. Na této členské schůzi volil a byl volen (členská schůze přijala kandidátku žalobce a nechala o ní hlasovat).
9. Jestliže žalobce požádal o členství v klubu žalovaného a splnil stanovami dané podmínky - podání přihlášky v přítomnosti 3 svědků a zaplacení členského poplatku – v období mezi dvěma zasedáními výboru, pak se stal členem spolku faktickým jednáním – přijetím členskou schůzí,

kteřá je vrcholným orgánem spolku, když jej členská schůze nejenže nevyškrtila z prezenční listiny přítomných členů, ale dokonce přijala jeho kandidátku na volbu předsedy výboru klubu žalovaného, umožnila žalobci volit a být volen. Závěr o přijetí za člena žalovaného již 25. 1. 2014 podporuje i svědectví D. V. a Z. S. (dlouholetých členů žalovaného a členů výboru odstoupivšího právě dne 25. 1. 2014). Oba tito svědkové potvrdili, že ke vzniku členství stačilo podat přihlášku a zaplatit členský poplatek. Na výborech se o přijetí nových členů nehlasovalo a nikdy se nestalo, že by někdo nebyl po splnění těchto podmínek přijat.

10. V kontextu s tím pak působí výpověď svědka R. A. značně nepřesvědčivě až zmatečně, když tvrdí, že se žalobce účastnil členské schůze jako host, neboť jednou z možností bylo, že by se stal členem výboru (na prezenční listině nebylo přitom rozlišeno, kdo je členem a kdo hostem). Jeho další tvrzení, že si neuvědomil, že nečlen nemůže kandidovat na předsedu výboru (bylo by to v rozporu s článkem 5 stanov), považuje odvolací soud za účelové zvláště, když tento svědek sám vykonával funkci předsedy výboru a z toho titulu také přijímal přihlášky zájemců o členství.
11. Stejně tak je pochybná i argumentace žalovaného, když tvrdí, že o členství nových uchazečů rozhodoval vždy výbor a odkazuje přitom na obsah jednání výboru dne 5. 1. 2014 zachycený v zápise z tohoto jednání. Tuto pochybnost lze dokumentovat na případu uchazečky I. Ř., o které žalovaný tvrdil, že byla přijata za člena výborem zasedajícím 5. 1. 2014, zatímco I. Ř. sama připustila, že ještě dne 7. 1. 2014 nezaplatila (poplatek) a tudíž se za člena ani nepovažovala (viz diskuze mezi I. Ř. a K. D. – manželkou žalobce – ze dne 7. 1. 2014 na facebookové stránce – č. l. 46 – kterou odvolací soud provedl důkaz a doplnil tím dokazování okresního soudu). Je vysoce nepravděpodobné, aby žalovaný dovolával se v proceduře přijímání nových členů tak vehementně stanov, tyto stanovы sám porušil přijetím I. Ř. za člena, aniž by splnila jednu ze dvou základních podmínek – zaplatila členský poplatek. Tato skutečnost svědčí ve prospěch námitky žalobce zpochybňující pravost zápisu ze zasedání výboru žalovaného ze dne 5. 1. 2014 a obranu žalovaného, že se o přijímání nových členů rozhodovalo vždy na zasedání výboru.
12. Závěr okresního soudu o vzniku členství žalobce v klubu žalovaného dne 25. 1. 2014 je správný a odvolací soud mu zcela přisvědčuje.
13. Jestliže po tomto datu oznámil nově zvolený výbor žalobci, že jeho žádost o členství ze dne 13. 1. 2014 byla zamítnuta, pak toto rozhodnutí je nicotným právním aktem, neboť žalobce již členem byl. Nicotný právní akt pak nemůže založit účinky běhu prekluzivní lhůty ve smyslu § 259 o. z., a tedy ani právo dotčené osoby na právní ochranu ve formě žaloby o neplatnost takového rozhodnutí dle § 258 o. z. Námitka žalovaného o opožděnosti předmětné žaloby je tedy nedůvodná.
14. Předmětná žaloba má povahu žaloby určovací dle § 80 písm. c) o. s. ř., přičemž žalobce prokázal naléhavost právního zájmu na požadovaném určení svého členství. Tento naléhavý právní zájem spočívá v odstranění nejistoty v právním postavení žalobce vůči žalovanému, kdy žalobce je o svém členství přesvědčen a plní si své členské povinnosti minimálně tím, že pravidelně platí členské příspěvky a žalovaný má za to, že žalobce jeho členem není, mu tyto platby vrací zpět (srovnej rozsudek NS ČR sp. zn. 28 Cdo 1919/2009).
15. Tato žaloba je ve světle výše uvedených závěrů důvodná, proto odvolací soud nepřisvědčil odvolání žalovaného a rozsudek okresního soudu v odstavci I. výroku jako věcně správný potvrdil podle § 219 o. s. ř.
16. V rozsahu odstavců II. a III. výroku okresní soud sice správně dovodil, že jednáním žalovaného bylo porušeno základní právo žalobce, a to právo sdružovací zakotvené v článku 20 LZPS, nesprávně však uzavřel, že žalobce nemá právo na náhradu nemajetkové újmy dle § 261 o. z., neboť k porušení žalobcova práva nedošlo rozhodnutím orgánu spolku a právo na odškodnění mu nevzniklo ani podle § 2894 o. z., neboť právo sdružovací nelze považovat za právo přirozené.

17. Právo sdružovací, které je garantováno v čl. 20 LZPS je ve své podstatě právem politickým. Proto odvolací soud souhlasí se soudem okresním, že se nejedná o právo přirozené, které by bylo možné odškodnit dle § 2956 o. z. Oproti tomu však odvolací soud zastává názor, že § 261 o. z. na posuzovaný případ dopadá. V daném případě bylo zasaženo do členských práv žalobce rozhodnutím žalovaného (na zasedání výboru dne 5. 2. 2014) a nic na tom nemění ani právní závěr hodnotící toto rozhodnutí jako nicotné (neúčinné).
18. I přes tento odlišný právní závěr však odvolací soud hodnotí zamítavé rozhodnutí okresního soudu v odstavcích II. a III. výroku jako věcně správné.
19. Ohledně požadavku na omluvu okresní soud zcela správně žalobu zamítl s odůvodněním, že požadavek na omluvu směřoval vůči jinému subjektu než žalovanému a tento jiný subjekt účastníkem řízení nebyl. Žalobce se totiž domáhal omluvy po předsednictvu Klubu chovatelů kníračů ČR 1927, tedy po zakladateli žalovaného, přičemž každý z těchto subjektů má svou vlastní právní subjektivitu.
20. Ohledně požadavku na imateriální újmu ve výši 10.000 Kč, pak odvolací soud neshledal předpoklady pro její přiznání. Žalobce totiž svůj požadavek odůvodňoval především ekonomickým zájmem požívat jako člen žalovaného finanční výhodu při provozování chovu kníračů, zatímco jako nečlen by takový chov sice mohl provozovat také, ale s mnohem vyššími náklady. Tento ekonomický důvod potvrdil žalobce i poukazem na dosud nevyčíslenou ztrátu v podobě ušlého zisku ze zmařeného chovu, kdy měl možnost zakoupit chovného psa v zahraničí. Naplno pak tento důvod jako převažující potvrdil u odvolacího jednání, kdy řekl, že se nepotřebuje stýkat s ostatními členy žalovaného (v reakci na petici žalovaného brojící proti jeho členství), ale potřebuje být členem jen proto, aby mohl provozovat zmíněný chov. Argumentací o majetkové újmě (která je jistě nesporná) však nelze obhajovat požadavek na satisfakci újmy imateriální, tedy nemajetkové.
21. Z výše uvedených důvodů nevyhověl odvolací soud odvolání žalobce a rozsudek okresního soudu v jeho další napadené části v odstavcích II. a III. výroku a ve výroku o nákladech řízení v odstavci IV. výroku potvrdil jako věcně správný dle § 219 o. s. ř.
22. Nákladový výrok je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o. s. ř. se zřetelem k výsledku sporu v odvolacím řízení, kdy ani jeden z účastníků nebyl se svým odvoláním úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 11. června 2018

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Gergišáková.